

stiger beløbsgrænsen, og 75 pct. af negativ aktieindkomst, der overstiger beløbsgrænsen.

Bestemmelsen svarer til princippet i personskattelovens § 15, stk. 5.

Til § 17

Det foreslås, at beskatningen af CFC-indkomst i mellemprioroden sker på samme måde som beskatningen af CFC-indkomst hos personer, der er i live i hele indkomståret, og i bobeskatningsperioden, når dødsboet ikke er fritaget for beskatning, jf. bemærkningerne til § 33. Bestemmelsen sikrer endvidere via henvisningen til § 92, stk. 1 og 2, kommunerne og amtskommunerne en tilsvarende andel af CFC-indkomsten, som de ville have oppebåret, hvis personen ville have været i live i hele indkomståret.

Til § 18

Bestemmelsen vedrører den situation, hvor der er foretaget afsluttende skatteansættelse af mellemprioroden efter de forestående regler i urigtig formodning om, at dødsboet er skattefritaget efter § 6, og hvor det efterfølgende viser sig, at boets formue bevirker, at det alligevel er skattepligtigt.

Når dødsboet ikke er skattefritaget, indgår mellempriorodeindkomsten som en integreret del af bobeskatningsindkomsten, jf. § 19, stk. 2. I *stk. 1*, foreslås det i konsekvens heraf, at en eventuel mellempriorodebeskatning skal ophæves. Bestemmelsen er ny i forhold til det gældende regelsæt.

Er der foretaget afsluttende skatteansættelse af mellemprioroden, kan denne, jf. § 15, efter omstændighederne have medført enten, at boet er blevet afkrævet yderligere skat vedrørende mellemprioroden, eller at boet har fået udbetalt for meget betalt skat.

Det foreslås ved *stk. 2*, at eventuelle indbetalte beløb ikke straks udbetales til dødsboet, men i stedet godskrives boet ved opkrævningen af dødsboskatten. Hvis modregning ikke fuldt ud kan ske i dødsboskatten, skal boet dog have krav på udbetaling af restbeløbet.

Ved *stk. 3* foreslås det, at eventuelle udbetalinger til dødsboet genopkræves i forbindelse med opkrævningen af dødsboskatten og behandles som en del af denne med hensyn til inddrivelse og hæftelse.

Til kapitel 5

Kapitlet indeholder reglerne om beskatning af dødsboer, der ikke er fritaget for beskatning efter § 6, og i tilknytning hertil regler om beskatning af mellemprioroden.

Efter de gældende regler omfatter dødsboets første indkomstår perioden fra dødsfaldet og frem til indkomstårets udløb, mens mellemprioroden beskattes hos afdøde efter almindelige personbeskatningsregler, men således, at reglerne i personskattelovens § 14 om omregning til helårsindkomst finder anvendelse.

For hvert enkelt indkomstår i boprioroden skal dødsboets skattepligtige indkomst selvangives og skatteansættes separat efter tilsvarende regler som for personer. Modregning af overskud i ét indkomstår og underskud i et andet indkomstår kan foretages i overensstemmelse med de almindelige regler herom i ligningslovens § 15, jf. forudsætningsvis kildeskattelovens § 31, stk. 3, 1. pkt., det vil sige, at underskud kan fremføres til senere indkomstår, men ikke tilbageføres til tidligere indkomstår.

De gældende regler medfører for det første problemer med fordeling mellem afdøde og boet af indkomst i dødsåret. Derudover medfører reglerne om omregning af mellempriorodeindtægten en række prioroderingsproblemer i dødsåret med hensyn til f.eks. fordeling af éngangsindtægter, afskrivninger o.lign. Dertil kommer, at underskudsreglerne bevirker, at realisation af boets aktiver må tilrettelægges således, at tab ved nogle realisationer kan modregnes i gevinst ved andre realisationer. Bobehandleren må samtidig have for øje, at et eventuelt underskud, der ikke kan modregnes, i stedet kan kræves udbetalt efter reglen i kildeskattelovens § 31, stk. 3. Disse forhold kan tillige spille ind ved overvejelser af, om udlodning af et aktiv bør foregå med eller uden succesion.

Samlet medfører disse regler for det første, at rådgivningsfunktionen i forhold til arvinger m.fl. i boer, der indeholder f.eks. erhvervsvirksomheder eller aktier, bliver yderst kompliceret. For det andet kan skattemæssige overvejelser føre til realisation af boets aktiver på et tidspunkt og til en værdi, der efter almindelige forretningsmæssige principper ikke ville være det optimale. Endelig er den årlige udarbejdelse af selvangivelser en ikke ubetydelig administrativ belastning.

Disse komplikationer er ikke vel forenelige med det grundlæggende formål med bobehandlingen, som går ud på på den hurtigste og enkleste måde at få betalt afdødes gæld og realiseret aktiverne i et omfang, så bobeholdningen kan fordeles mellem arvinger m.fl.

For at lette dødsbobehandlingen og sikre, at reglerne om opgørelse af skattepligtig indkomst i mindst muligt omfang styrer bobehandlingen, foreslås det, at kravet om opdeling i indkomstår opgives, således at hele boprioroden og mellemprioroden be-